

Repertoriumnummer 21/
Griffinummer 21/
Rolnummer 17/5569/A
Datum van uitspraak 11 december 2017

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Betekend bij exploit van Gdw.: te dd° Uittreksel afgeleverd op Aan BS

Aangeboden op te ANTWERPEN
Niet te registreren De e.a. inspecteur

Uitgifte

Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:	Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:

Rechtsmiddelen

VERZET aangetekend op: AR-nr.: HOGER BEROEP/CASSATIE aangetekend op: Rolnummer hof:
--

**rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen**

sectie familie- en jeugdrechtbank

vonnis

Kamer AF1

Inzake:

P.A.R.J.J.,

geboren te Antwerpen op [datum] en wonende te 2018 Antwerpen, [adres],

eisende partij

- vertegenwoordigd ter zitting door meester [naam], advocaat, kantoorhoudende te 2600 Berchem (Antwerpen), [adres],

TEGEN:

F.B.,

geboren te [stad] (Gambia) op [datum] en laatst wonende te 2018 Antwerpen, [adres], aldaar ambtelijk geschrapt sedert 3 maart 2017, thans zonder gekend gekende woon- of verblijfplaats of gekozen woonplaats in België, noch in het buitenland,

verwerende partij

- niet aanwezig.

* * * * *

1. Procedure

De rechtbank heeft onder meer kennis genomen van:

- de gedinginleidende dagvaarding betekend op 2 november 2017,
- de namens eisende partij neergelegde conclusie en stukken.

Ter zitting van 20 november 2017 werd eisende partij gehoord. [naam], substituut-procureur des konings verleende mondeling advies.

Verwerende partij is niet verschenen, noch iemand voor haar.
Verstek werd gevorderd.

De wet op het taalgebruik in gerechtszaken werd nageleefd.

2. Situering van het geschil - vordering

Eisende partij is op [datum] in [stad] (Gambia) gehuwd met verwerende partij, die de Gambiaanse nationaliteit heeft.

Op [datum] 2015 is verwerende partij op basis van dit huwelijk met eisende partij mee naar België kunnen komen. Zij kreeg een F-kaart die geldig was tot 10 november 2020 en werd ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Het huwelijk werd erkend in de Belgische rechtsorde.

Eisende partij is van oordeel dat uit het geheel van omstandigheden blijkt dat verwerende partij kennelijk niet de intentie had om een duurzame levensgemeenschap te stichten en dat zij enkel met hem gehuwd is om een verblijfrecht in België te verwerven.

Hij vordert dan ook om te horen zeggen voor recht dat het huwelijk gesloten op [datum] 2015 te [stad] (Gambia) tussen hem en verweerster nietig is, dat het beschikkend gedeelte van het vonnis wordt overgeschreven in de registers, om verweerster te veroordelen tot de kosten en om het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

3. Beoordeling

3.1 Rechtsmacht en bevoegdheid

De rechtbank bezit in deze rechtsmacht op grond van artikel 3 van de Verordening nr. 2201/2003 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake ouderlijke verantwoordelijkheid. De laatste echtelijke verblijfplaats van partijen was in België, verzoekende partij verblijft hier nog steeds en de laatst gekende verblijfplaats van verwerende partij was in België. De Belgische rechtbanken hebben derhalve rechtsmacht.

Nu het gaat om de nietigverklaring van een huwelijk en de laatste echtelijke verblijfplaats in Antwerpen was, is deze rechtbank materieel en territoriaal bevoegd.

3.2 Ontvankelijkheid

De vordering is regelmatig gesteld en is ontvankelijk.

3.3 Toepasselijk recht

Overeenkomstig artikel 46 WIPR worden de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk voor elke echtgenoot beheerst door het recht van de Staat waarvan hij bij de voltrekking van het huwelijk de nationaliteit heeft. Dit impliceert dat wanneer in hoofde van één van de

echtgenoten niet is voldaan aan de geldigheidsvereisten van zijn nationale wet, het huwelijk nietig is, zonder dat dient te worden onderzocht of aan de geldigheidsvoorwaarden van de nationale wet van de andere echtgenoot is voldaan.

Eisende partij had en heeft de Belgische nationaliteit, zodat de voorwaarden in de Belgische rechtsorde vervuld dienen te zijn.

Bovendien bepaalt artikel 20 WIPR dat de bepalingen van die wet geen afbreuk doen aan de toepassing van de dwingende bepalingen of bepalingen van openbare orde van Belgisch recht die erop gericht zijn een internationale situatie te regelen ongeacht het door de verwijzingsregels aangewezen recht.

De wetgeving inzake schijnhuwelijk regelt kennelijk een internationale situatie en is bovendien van openbare orde, gelet op de voorziene strafsancities.

Het Belgisch recht is dan ook toepasselijk

3.4 Ten gronde

Wat de huwelijkstoestemming betreft, werd bij art. 12 van de Wet van 4 mei 1999 (*B.S.* 1 juli 1999) een artikel 146bis in het Belgisch Burgerlijk Wetboek ingevoegd, dat een materiële IPR-norm inhoudt ten aanzien van huwelijken waarbij een vreemdeling betrokken is.

Art. 146bis bepaalt: “Er is geen huwelijk wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.”

Het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel door het huwelijk volstaat evenwel op zichzelf niet om te besluiten tot de nietigheid van het huwelijk. Uit een geheel van omstandigheden moet ook blijken dat minstens één van de echtgenoten niet de intentie had een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen.

Nog geen jaar na haar aankomst in België, heeft verwerende partij de echtelijke woonst verlaten, op 7 juli 2016 werd door de lokale politie al een voorstel tot ambtelijke schrapping gedaan aan de dienst bevolking. Verwerende partij is toen met de noorderzon vertrokken en eisende partij stelt dat hij nadien niets meer van haar heeft vernomen.

Tijdens hun samenwonen was er volgens eisende partij geen sprake van een affectieve of een seksuele relatie.

Eiser heeft melding gemaakt van het vertrek van verweerster bij de politie op 28 juli 2016 en legde op 17 augustus 2016 strafklacht neer op grond van een schijnhuwelijk.

Uit dit alles blijkt duidelijk dat verwerende partij nooit de intentie gehad heeft om een duurzame levensgemeenschap te stichten met eiser en dat zij het huwelijk enkel heeft afgesloten om verblijfsrecht te bekomen in België.

Aangezien eiser het huwelijk te goeder trouw is aangegaan, blijven de gevolgen van het huwelijk ten aanzien van hem bestaan overeenkomstig artikel 201 B.W.

De vordering is dan ook gegrond.

4. Beslissing

De rechtbank stelt vast dat de wet op het taalgebruik in gerechtszaken is nageleefd en doet uitspraak bij verstek.

Het verzoek wordt ontvankelijk en gegrond in de volgende mate:

De rechtbank zegt voor recht dat het huwelijk aangegaan op [datum] 2015 te [stad] (Gambia) tussen P.A.R.J.J., geboren te Antwerpen op [datum] en F.B., geboren te [stad] (Gambia) op [datum] en erkend in de Belgische rechtsorde door de ambtenaar van burgerlijke stand Antwerpen, district Antwerpen, volstrekt nietig is als strijdig met de Belgische nationale en internationale openbare orde, en spreekt bijgevolg de nietigverklaring van dat huwelijk uit.

De gevolgen van het huwelijk ten aanzien van P.J. blijven bestaan.

De rechtbank beveelt dat het beschikkend gedeelte van huidig vonnis zal overgeschreven worden in het bijgevoegd register der huwelijken, lopend jaar, van de burgerlijke stand van de gemeente Brussel.

Verweerster wordt veroordeeld tot de kosten van het geding. In hoofde van eisende partij bepaald op 285,81 euro dagvaardingskosten en 90,00 euro rechtsplegingsvergoeding.

Dit vonnis werd uitgesproken op elf december tweeduizend zeventien in openbare zitting van de Kamer AF1, die samengesteld was uit:

, rechter,
, substituut procureur des Konings,
, griffier.